

3. Мартиненко О. В. Методика хореографічної роботи з дітьми старшого дошкільного віку : [навч. посіб.] / Олена Володимирівна Мартиненко. – Донецьк: Юго-Восток, 2009. – 156 с.

4. Пуртова Т. В. Учите детей танцевать : [учеб. пособие] / Т. В. Пуртова, А. Н. Беликова, О. В. Кветная. – М. : ВЛАДОС, 2003. – 254 с.

Наталія Семичова,

студентка 1 курсу II (магістерського) рівня вищої освіти факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **А.І.Омельченко**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ УЧИЛИЩ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПІСНІ

Процес виховання – це система виховних заходів спрямованих на формування всебічно і гармонійно розвиненої особистості [5, с. 3]. Одним із пріоритетних напрямків організації виховної роботи у Дніпропетровському педагогічному училищі є активне формування у молодой людини відчуття патріотизму, любові до власної Вітчизни та рідного краю. Відзначимо, **що патріотизм** (від гр. patriotes – батьківщина) – любов до своєї батьківщини, відданість своєму народу, гордість за свій народ, прагнення захистити його надбання, продовжити примноження його загальнолюдських і національних морально-духовних цінностей. Як зазначав В. Сухомлинький: «виховання громадянина патріотом – це гармонія розуму, думки, ідей, почуттів, духовних поривів, вчинків» [4, с.16]. Патріотичне виховання покликане виховувати у молодой людини високі моральні ідеали, почуття жертвовного служіння Батьківщині. Відомо, що основні риси громадянина формуються в молодому віці під впливом загальнонародних цінностей, у взаємодії особистості з суспільством, яке на кожному етапі репрезентують родина, школа та різноманітні колективи [2, с. 170]. Справжній патріот любить Батьківщину, не відвертаючись від неї через те, що їй нічим заплатити йому за це і що її народ не досяг рівня культури характерної для європейських суспільств. А головне – патріот не обмежується пасивною любов'ю до рідного краю, він активно працює для свого народу. Його добробуту, розбудови культури й господарства. Він захищає честь своєї держав, примножує її багатства [2, с. 246].

Дієвим засобом патріотичного виховання є пісня. Г. Ващенко зазначав, що українська пісня за змістом і глибиною посідає одне з перших місць серед народів світу. Саме вона підтримує свідомість національної єдності українського народу, любов до Батьківщини і пошану до себе. В училищі постійно проводяться заходи, метою яких є відродження українського народного фольклору. Окрасою концертних програм в виконання величезної кількості патріотичних творів, тих, які створювалися століттями і несуть в собі глибоку любов до Батьківщини, зокрема у виконанні *хорової групи*: «Ой, у лузі червона калина», «Козацькому роду нема переводу», «Стоїть козак на чорній кручі», «Єднаймося, люба родино», «Галичина», Бандуристе, орле сизий», «Хай живе вільна Україна»,

«Я з тих країв»; у виконанні вокального тріо: «Нема в журавки журавля», «Там, де колиска нашого народу», «Калиновий край», «Ой, Крути, наші Крути»; у виконанні ансамблю «Намисто»: «Біль Голодомору», «Моя земля», «Бог, Україна і воля», «У полі колишиться жито», «По діброві вітер вис», «Зоре моя вечірняя»; у виконання ансамблю «Соколи»: «Ой, там за Дунаєм», «Ой, там на горі Січ іде», «Зажурились Галичанки», «Гей, ви, стрільці січовії», «Шабелино» та ін. Українська пісня характеризує українця як щирою патріота, що живе зароди Батьківщини і завжди готовий віддати за неї своє життя. Переживання, що їх передає музика можуть бути такими тонкими і глибокими, що їх не можна передати словами. Через музику душа безпосередньо розмовляє з душею. Оскільки в народній пісні відбиваються почуття народних мас, то можна сказати, що через неї ми безпосередньо розмовляємо з давніми поколіннями. Ми разом з ними живемо тими почуттями, якими жили вони. Народна пісня – це єдність музики і слова [2, с. 148]. Усе це поглиблює у студентів коледжу знання про національну історію, розвиває патріотичні почуття, погляди і переконання, формує чітко виражену патріотичну позицію та патріотичний стиль поведінки.

Отже, із викладеного вище можна зробити висновок, що студенти впродовж навчання у педагогічному училищі усвідомлюють свою приналежність до українського народу, проймаються почуттями поваги до національної історії культури, традицій, звичаїв.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ващенко Г. Виховний ідеал / Г. Ващенко. – Полтава: Полтавський вісник, 1994.–191 с.
2. Вишневецький О. І. Теоретичні основи сучасної української педагогіки. Посібник для студентів вищих начальних закладів / О.І. Вишневецький. – Дрогобич: Коло, 2003.– 528 с.
3. Кухаренко П.М. Формування громадської позиції сучасної молоді//Україна на зламі тисячоліть – 20 років незалежності (1991-2011) / П.М. Кухаренко, О.О. Резнікова. – Д.: Видавництво «Придніпров'я», 2011. – Вип. 3. – С.169-174.
4. Сухомлинський В. А. Родина в серце / В.А. Сухомлинський. – М. : Молодая гвардия,1980. . – 175 с.
5. Фіцула М. М. Педагогіка: навчальний посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти / М.М. Фіцула. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2007. – 232 с.